

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Den ærede Ordfører udtalte, at saaledes som Forslaget nu vil blive vedtaget i dette Ting, afviger det ikke saa ganske lidt fra den Affattelse, det havde faaet i Folketinget. Det er ganske rigtigt, at der er vedtaget mange Ændringer, og at det i Formen er ikke saa lidt forandret, men de væsentligste Ting har det bevaret.

Det har bevaret, at Staten tilskyder en Grundfond paa 20 Mill. Kr. som Ekstrasikkerhed for Obligationerne. Det har bevaret, at man indretter Obligationerne efter, at de skulle kunne komme ind i Frankrig til det lave Stempelgebyr, som gælder for Statspapirer der eller for Papirer, som staa i Klasse med Statspapirer. Det har bevaret, at enhver privat Interesse er udelukket fra denne Bank, og det har bevaret, at dens Ledelse beskikkes helt igennem af Statsmyndighederne. Dette var Hovedtrækkene i Forslaget, saaledes som det blev forelagt af Regeringen, og saaledes som det blev vedtaget af det andet Ting, og det er endnu Hovedtrækkene i Lovforslaget, saaledes som det vil komme til at forlade dette Ting. Den ærede Ordfører sagde, at han ventede sig ikke alt for store Goder af denne Bank, om end han var overbevist om, at den vilde gøre nogen Gavn. Jeg tror, det er meget betimeligt at udtale dette. Jeg venter mig heller ikke nogen pludselig og stor Kursstigning som Følge af det Skridt, der her foretages, men jeg vil gøre opmærksom paa, at der behøves ogsaa kun en ganske overordentlig liden Kursstigning, for at det skal blive af stor Værdi for Landets Ejendomsbesiddere. Selv en minimal Stigning, en Stigning med gennemsnitlig kun 1, vil være af Værdi, vil være en betydelig Nationalgevinst. Jeg haaber, det skal lykkes at gennemføre dette Forslag i Rigsdagen i denne Samling, og det, der da vil ske, er, at en gammel Tanke, som har været omfattet med Kærlighed fra mange Sider, endelig bliver realiseret. Det er tidligere blevet omtalt, at det er 20 Aar siden, at et Forslag var fremme, der for en væsentlig Del havde samme Karakter og i alt Fald gik ud paa, at Staten skulde henlægge en Grundfond for dermed at hjælpe Kreditforeningerne til at faa billigere Penge. Denne Tanke støttede den Gang paa Modstand, fordi den, saaledes som den var realiseret, kom i Strid med Kreditforeningernes Trang til at styre deres egne Sager. Senere har der været andre Forslag fremme, som

have taget Hensyn til Kreditforeningerne, men som ikke have været saa heldige at møde Tilslutning hos Regeringen. Nu har Tanken endelig faaet en Form, som synes at kunne samle baade Rigsdag og Regering om sig, og her er saaledes nu Udset til, at en Ide, man har syslet med i 20 Aar i den danske Rigsdag, endelig kan blive ført ud i Livet, som jeg tror, til betydelig Gavn for Ejendomsbesidderne her i Landet, og, da Ejendomsbesidderne udgøre en saa overordentlig talrig Klasse, for Samfundet i det hele.

Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at der i Betænkningen er udtalt Ønske om, at naar Hypotekbanken laa inde med Midler, der skulde anbringes i Banker, man da ikke vilde glemme de solide Provinsbanker, som ogsaa kunde modtage Penge derfra. For saa vidt Finansministeren faar nogen Indflydelse — dette Ting har jo begrænset hans Indflydelse meget betydeligt — paa Hypotekbankens Beslutninger i den Rétning, skal det ikke blive glemt.

Den ærede Ordfører gjorde ved samme Lejlighed opmærksom paa, at Statskassen ogsaa godt kunde huske paa Provinsbankerne. Jeg skal i den Anledning erindre om, at Statskassen ikke stiller sig absolut afvisende med Hensyn til at anbringe Penge i Pengeinstitutter udenfor København. Der er saaledes et Pengeinstitut i Jylland, hvor Statskassen for Øjeblikket har nogle Hundrede Tusinde Kroner staaende. Det er ikke min Mening, at Statskassen paa nogen Maade skal stille sig afvisende, naar de vedkommende Pengeinstitutter blot yde tilstrækkelig Sikkerhed. Om det vil være praktisk at anbringe Penge paa Folio i Provinsbanker, er maaske et Spørgsmaal. Derimod kunde der godt være Tale om at anbringe Penge paa Sparekassevilkaar i større Provinsbanker.

I det hele og store kan jeg slutte mig til den ærede Ordførers almindelige Betragtninger over dette Lovforslag og navnlig til den Grundbetragtning, at naar man overhovedet ikke kan undgaa Eksport af Kreditforeningsobligationer — og det er der dog intet Menneske, der tror —, er det absolut det rigtige at eksportere til det Land, som er den bedste Køber, og eksportere i en saadan Form, at vi faa den bedste Pris. Endnu en Ting ønsker jeg gerne at sige ganske i Overensstemmelse med, hvad den ærede Ordfører udtalte, at vi blive mindre afhængige ved at